

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal “Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühenduse rändestatistika ja rahvusvahelise kaitse kohta”

KOM(2005) 375 lõplik 2005/0156(COD)

(2006/C 185/06)

15. novembril 2005 otsustas nõukogu vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklile 262 konsulteerida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega teemal “Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ühenduse rändestatistika ja rahvusvahelise kaitse kohta”

Asjaomase töö ettevalmistamise eest vastutava tööhõive, sotsiaalküsimuste ja kodakondsuse sektsiooni arvamus võeti vastu 22. veebruaril 2006. Raportöör oli pr Sciberras.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis täiskogu 426. istungjärgul 20.–21. aprillil 2006 (20. aprilli istungil) vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 131, erapooletuks jäi 3.

1. Sissejuhatus

1.1 1999. aastal jõustus Amsterdami leping. Kõnealuse lepingu üks eesmärke on “säilitada ja arendada liitu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva alana, kus isikute vaba liikumine on tagatud üheskoos nii välispiirikontrolli, varjupaiga ja siserändega kui ka kuritegevuse ennetamise ja selle vastu võitlemise seotud asjakohaste meetmete võtmisega.”⁽¹⁾

1.2 See oli pöördepunkt, millega viidi rändepoliitika valitsustevahelisel koostööl põhinevast Euroopa Liidu kolmandast sambast üle esimesse sambasse, kus poliitika algatava on Euroopa Komisjon. Ka 1. mai 2004 märkis rändepoliitika uue etapi algust 25 liikmesriigis, kuna veelgi laiendati järkjärgulist üleminekut riiklikult poliitikal ühisele poliitikale.

1.3 17. detsembril 2005 õnnestus Ühendkuningriigil ELi eesistujariigina sõlmida kokkulepe 2007.–2013. aasta finantsperspektiivi ehk Euroopa Liidu järgmise perioodi raamistiku osas⁽²⁾.

1.4 Rubriigis “Kodakondsus, vabadus, turvalisus ja õiglus” nähakse 25 liikmesriigi kodanike turvalisuse tagamiseks ette kulutused mitmesugustele algatustele valdkondades, nagu näiteks piirikontroll. Eeldatakse, et nimetatud rubriiki kuuluvad kulutused suurenevad järgmise kaheksa aasta jooksul märgatavalt. Siiski on sotsiaalpoliitika valdkonnas algatusi, mis kajastuvad sotsiaalsetes programmides, nagu Euroopa pagulaste fond ja integratsioonifond, mille eesmärk on parandada teenuste osutamist liikmesriikide sisserännanud rahvastikule.

⁽¹⁾ Artikkel 1-B

⁽²⁾ EMSK 19.1 2006. aasta arvamus “Põhiõigused ja õigusasjad”, raportöör: pr King (ELT C 69, 21.3.2006).
EMSK 14.2.2006. aasta arvamus “Rändevõogude juhtimine”, raportöör: pr Le Nouail-Marlière (ELT C 88, 11.4.2006).
EMSK arvamus 14.12.2005. aastast “Ettepanek: nõukogu otsus, millega kehtestatakse ajavahemikuks 2007–2013 eriprogramm” terrorismi ennetamine, selleks valmisolek ja selle tagajärgede ohjamine “aastateks 2007–2013.”, raportöör hr Cabra de Luna (ELT C 65, 17.3.2006).

1.5 2003. aastal Thessalonikis toimunud Euroopa Ülemkogul nõuti ka tungivalt nende seaduslike meetmete uurimist, mis võimaldavad kolmandate riikide kodanikel asuda Euroopa Liitu elama, arvestades liikmesriikide vastuvõtuvõimet⁽³⁾.

1.6 Selles kontekstis peetavate arutelude käigus, iseäranis üksikute liikmesriikide vastuvõtuvõime hindamise puhul, tuleb arvesse võtta mitte ainult asjaomase liikmesriigi rahvastiku ja territooriumi suurust ning majanduslikku suurust, vaid ka olemasolevate sisserännanute arvu ja antud ajahetkel aset leidvaid rändelaineid. Eelnimetatuid ei ole aga võimalik õigesti hinnata, kui puuduvad kogu Euroopa Liitu hõlmava statistika kooskõlalisuse tagamiseks vajalikud liikmesriikide lõikes ühtlustatud statistilised metaandmed (andmete kogumise eeskirjad).

1.7 Statistika ühtlustamise puudulikkus on osaliselt tulenenud rände määratluste erinevustest, mida võib omakorda seostada rännet käsitlevate õigusaktide erinevustega. Ka andmete kogumisel esineb ebatõhusust ja puudujääke, mis takistab järkjärgulise ühtlustamise sisseadmist ja arendamist.

1.8 Lisaks kujutavad ebaseaduslik sisseränne ja töötamisest teatamatajätmine endast tavapärasest ja laienevast nähtusest, mille üks põhjus on seaduslike rändekanalite vähesus. Sellise registreerimata rände puhul on statistilised mõõtmised tõenäoliselt ebatäpsemad. Asjaolu, et just sellistel juhtudel on statistiliste arvutuste ulatus ja meetodika tõenäoliselt riiklike statistikaametite lõikes erinev, muudab metaandmete ühtlustamise liikmesriikide vahel veelgi olulisemaks. Näiteks USAs kerkis ebaseaduslike sisserändajate puuduliku registreerimise küsimus esile arutelu käigus, milles käsitleti seda, kas rahvaloenduse tulemusi tuleks korrigeerida registreerimata elanike kohta valikuuringute kaudu kogutud andmetega. Statistiliste andmete kogumiseks võib kasutada ka muid meetodeid peale valikuuringute. Näiteks Prantsusmaal on andmete kogumise valdkonda kaasatud kohalikud omavalitsused.

⁽³⁾ Eesistuja lõppjäreluste punkt 30.

1.9 Põhiseaduse lepingu eelnõus tunnustatakse liikmesriikide õigust "... otsustada seda, kui palju lubada oma territooriumile kolmandate riikide kodanikke, kes saavad riiki töö otsimise eemärgil kas palgatud töötajana või füüsilisest isikust ettevõtjana." ⁽⁴⁾ Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee on avaldanud arvamust, et kõnealune põhiseaduslik piirang ei takista Euroopa Liidul saavutamast õigusaktide märkimisväärset ühtlustamist rändajate vastuvõtmiseks. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee on rõhutanud vajadust majandusrännet käsitleva aktiivse ELi poliitika ja ühtlustatud õigusaktide järele ⁽⁵⁾.

1.10 Sisserände õigusliku raamistiku edasiarendamise vajadus tuleneb osaliselt demograafilisest olukorrast ja Lissaboni strateegia rakendamisest. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee on märkinud, et "... seoses ELi demograafilise olukorra ja Lissaboni strateegiaga tuleb Euroopal majanduslikel põhjustel sisserännanute [...] vastuvõtmise suhtes hakata järgima aktiivset poliitikat. Kuigi igal riigil on oma vajadused ja eripärad, on kõigi liikmesriikide puhul ühine see, et majandusrände kanaleid hakatakse järjest enam avama." ⁽⁶⁾. Euroopa Liit ja liikmesriigid vajavad õigusakte, mis võimaldavad töötamise eesmärgil toimuvat rännet õiguspäraste ja läbipaistvate kanalite kaudu. Komitee tunnistab, et rõhk on siinkohal majandusrändel, kuid see on lihtsustatud lähenemine ning leiab, et liikmesriigid peavad rakendama aktiivset poliitikat mitte-majanduslike rändajate vastuvõtmiseks.

1.11 Samuti kaasnevad suurte sisserändevoogudega vastuvõtivate riikide kohanemisküsimused, mille üheks põhjuseks on surve avalikele teenustele ja ka võimalikud tagajärjed tööturutingimustele. Nimetatud tagajärgede olemus sõltub vastuvõtva riigi kohandumisvõimest. Teadmistel põhinev avalik arvamus rändevoogude tagajärgede kohta eeldab täpset statistilist teavet, mis on liikmesriikide lõikes ühilduv. Statistiliste andmete ebatäpsus võib anda hoogu ksenofoobia ilmingutele, mis võivad olla avaliku arvamuse osana, nagu näiteks suhtumine, et "sisserändajad võtavad kohalikele töökohad ära" ja "nad on sissetungijad".

1.12 Usaldusväärne statistiline teave võib aidata kaasa ühtse õigusliku raamistiku edendamisele, mis oleks panus rändajate õiguste kaitsesse. Komitee julgustab komisjoni panema rohkem rõhku korrektse andmete kogumise ning statistilise teabe täpse tõlgendamise olulisusele, selleks et vältida andmete valestitõlgendamist.

1.13 Kuna võõrtöötajad moodustavad tööjõust niivõrd märkimisväärse osa, tuleb Euroopa Liidus tööturu liikuvuse eesmärgi poole liikumisel arvestada mõju, mida avaldavad liidusisese liikumise piirangud ja väljastpoolt Euroopa Liitu pärinevate võõrtöötajate ümberpaigutamine. Lisaks leevendaksid

sellised liidusisesed rändelained nende sisserändajaid vastu võtvate kogukondade kohanemisküsimusi, mida iseloomustab madal kohandumisvõime.

1.14 Komitee lähtub seisukohast, et iga üksikisiku inimõiguste austamise tagamiseks ja inimväärlikuse kaitsmiseks peab igasugune isiklike andmete töötlemine ja kogumine statistilistel eesmärkidel ja/või sel viisil kogutud isikuandmete muul ametlikul kasutamisel olema hästi kaitstud menetluse igasuguse kurnatavimise või muude rikkumiste eest.

2. Statistiliste andmete olulisus õiguslikus raamistikus

2.1 Poliitilist, sotsiaalset ja majanduslikku olukorda kajastav statistiline teave ning Euroopa Liidu riikide riiklik hoiak rände teema suhtes võivad nimetatud riikides mõjutada rändepoliitika väljatöötamist, analüüsi ning läbivaatamist ja sellele kaasa aidata.

2.2 Täpsed statistilised andmed on väga olulised Euroopa Liidu riikide sisserändajate rühmade kaardistamisel, sealhulgas suurus ning muud demograafilised näitajad. Komitee nõuab, et komisjon rõhutaks vajadust täpsete statistiliste andmete järele kõnealuses valdkonnas, nii et liikmesriigid tunneksid ära teema olulisuse ning suunaksid sellesse rohkem vahendeid.

3. Rändeandmed

3.1 Silmas tuleb pidada rändestsenaariumi erijooni. Esiteks seda, et ida-läänesuunaline liikumine on valdav paremate elutingimuste leidmise eesmärgil. Teiseks asjaolu, et uutesse ELi liikmesriikidesse saabub rohkem sisserändajaid väljastpoolt Euroopa Liitu; neid ahvatlevad ilmselt asjaomaste riikide ELi liikmelisusest tulenevad potentsiaalsed eelised, aga ka võimalus kasutada neid riike vaheetapina edasi läände liikumiseks. Statistiline teave nende rändemudeliteliste kohta on liikmesriikide jaoks väga oluline endiste ja praeguste rändevoogude analüüsimiseks ning tulevaste rändevoogude prognoosimiseks, samuti rändevoogude mõju ja potentsiaali analüüsimiseks demograafilistele, sotsiaalsetele ja majanduslikele aspektidele, mis omakorda mõjutavad kõnealuste valdkondade poliitikat.

4. Statistiliste andmetega kaasnev kasu

4.1 Enamik ELi liikmesriike on koostanud põhjaliku statistika varjupaigataotlejate päritoluriikide kohta. Sellele vaatamata on tulevikus riikidevaheliste võrdluste tegemiseks väga vaja veelgi põhjalikumalt statistikat, mille koostamise aluseks on ühtsed kriteeriumid.

⁽⁴⁾ Artikkel III-267-5

⁽⁵⁾ Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 9. juuni 2005. aasta arvamus teemal "Roheline raamat ELi lähenemisviisi kohta majandusmigratsiooni juhtimisele", raportöör: hr Pariza Castaños (ELT C 286, 17.11.2005).

⁽⁶⁾ Joonealune märkus 5, punkt 1.5

4.2 Kavandatud statistika kogumise ja koostamise ühtset raamistikku käsitlev määrus on iseäranis vajalik neis riikides, kus ei peeta isegi mitte tsentraliseeritud andmebaasi sisseandajate ja varjupaigataotlejate kohta, st erinevates ametiasutustes on kasutusel omad andmebaasid.

4.3 Statistika üks olulisemaid rolle seisneb tema mõjus poliitika väljatöötamisele ja läbivaatamisele. Näiteks kui riigi statistikast ilmnes, et ebaseaduslike sisseandajate seas oli lapsi, saatjata alaealisi, rasedaid naisi ja puuetega inimesi, töötati välja riiklik poliitika "saatjata alaealiste" kohta ning "vähekaitsitud rühmade" kinnipidamisasutustest vabastamise kohta. Seega mõjutab poliitikat põhjalikum statistika, mille eesmärk sisseandajate arvu kindlakstegemise kõrval on koguda rohkem demograafilist ja sotsiaalmajanduslikku teavet, sealhulgas räägitava keele kohta. See võib omakorda avaldada mõju sisseandajate integreerimisele tööturul.

4.4 Täpsem ja igakülgsem statistika võimaldab teha paremaid prognoose ja seeläbi luua platvormi, mis on aluseks näiteks vahendite planeerimisele tulevikus. Statistika annab ka usaldusväärse vahendi ressursside jaotamise toetamiseks. Näiteks kui aastastatistika näitab, et riiki siseneb stabiilne arv saatjata alaealistest ebaseaduslike sisseandajaid, tuleb kavandada/suurendada vahendeid selle rühma jaoks spetsiaalsete majutusvõimaluste ja tugiteenuste loomiseks.

4.5 Korralik statistika aitab tagada, et osutatavad teenused vastavad teenuste kasutajate vajadustele ning et vahendeid jaotatakse liikmesriikide vahel õiglaselt ja proportsionaalselt.

4.6 Ka aitaks 25-liikmelises ELis rakendatavate sisseandajate käsitlevate õigusaktide võrdlev uuring Euroopa Komisjonil sisseandepoliitikat ELi tasandil paremini koordineerida. Ehkki sisseanne kuulub justiits- ja siseküsimuste sambasse, nõuavad Euroopa kodanikud, eriti riikides, mida käesolevas arvamuses käsitletav inimlik nähtus puudutab, üha enam, et sisseandepoliitikat käsitletaks ELi tasandil. Sellise uuringu eesmärk on aidata kaasa statistilisele ühtlustamisele, et Euroopa Liidu rände- ja poliitika muutuks ühtsemaks.

4.7 Usaldusväärne statistiline teave ja uuringud ebaseaduslike sisseandajate kohta aitaksid ELi liikmesriikidel analüüsida ebaseadusliku sisseandepoliitika põhjuseid. Need andmed võiksid hõlmata kõnealuste sisseandajate sotsiaalmajanduslikku tausta, nende oskusi, püüdlusi ja väljarandamise põhjuseid. Kõnealuste uuringute tulemusena võiks paraneda sisseandajate kohta hoitava teabe standard ning ressursside, nagu haridusprogrammid ja koolitused, korraldamine. Sisseandajate kaitses puudutava poliitika määratlemiseks on hädavajalik ka niisuguste statistiliste andmete kogumine, nagu rahvusvahelise kaitse taotlemisest teadlike sisseandajate arv, erinevat liiki seisundite (artikkel 4) taotlemiseks esitatud, heakskiidetud ja tagasilükatud

taotluste arv. Kõnealuste andmete kogumist ja töötlemist peaksid kontrollima liikmesriikide ametkonnad. Nimetatud ametkondade käsutuses peaksid olema uued ressursid personali, kvalifikatsiooni ja vahendite osas ning nad oleksid nõutavate isikuandmete suhtes kohustatud konfidentsiaalsuseks, samuti peaksid nad koostama aastaaruandeid asjaomase riigi parlamendile. Nimetatud teabe ja statistiliste andmete kogumine ja süstematiseerimine eeldab liikmesriikide ühiseid jõupingutusi professionaalsete tõlkide värbamisel, kes suhtleksid sisseandajatega, et saada neilt kõik tõhusa ülevaate koostamiseks vajalikud andmed. Nimetatud andmete kogumine aitaks liikmesriike sobiva poliitika rakendamisel. Üldmainitud programmid aitavad kaasa sisseandajate integreerimisele liikmesriikide ühiskondadesse. Muuhulgas sisseandajate sotsiaalse tausta kohta andmete kogumiseks on vahendid kättesaadavad. Niisugune statistiline vahend oleks abiks ka organisatsioonidele, nagu Euroopa inimõiguste kaitse vaatluskeskus.

4.8 Samuti on vaja statistikat kinnipidamiskeskuste ja ebaseaduslike sisseandajaid majutavate avatud keskuste kohta, et Euroopa Komisjonil oleks võimalik kõnealuses küsimuses välja pakkuda ühtne poliitika.

4.9 Liikmesriigid peaksid tegema koostööd, et koguda ja süstematiseerida andmed töökohtade (seaduslike ja ebaseaduslike) ning sisseandajaid puudutava elamumajanduse kohta. Sellised andmed annaksid 25-liikmelisele ELile ülevaate suundumuste kohta, mille alusel oleks võimalik välja töötada poliitika võõrtöötajate elu ja tingimuste parandamiseks. Seega oleks liikmesriikide ülesanne rakendada konfidentsiaalsust isikuandmete suhtes ning asjaomaste teenistuste ülesanne koostada parlamendile aastaaruandeid.

4.10 Ka saaks statistikat kasutada teadlikkuse tõstmise kampaaniate ja integreerimiskampaaniate korraldamisel. Statistilised andmed, eriti sisseandajate sotsiaalset ja haridustausta käsitlevad andmed, võiksid olla ELi kodanikele abiks sisseandajate kohta. Sellest tulenevalt julgustab komitee komisjoni tunnustama sotsiaalsete ja haridusalaste andmete olulisust.

4.11 Statistika vastuvõtva riigi kantud kulude kohta sisseandajate kontrollimisel, kinnipidamisel, kodumaale tagasisaatmisel ja integreerimisel on äärmiselt oluline selleks, et 25-liikmelise ELi liikmesriigid aitaksid kaasa solidaarsusel põhineva ühise sisseandefondi ja -poliitika loomisele. Statistika aitab kaasa ka rahastamise vajaduste paremale hindamisele.

4.12 Komitee soovib komisjonil tarvitusele võtta uus saabumise kriteerium õhu-, maa- ja veeteid pidi saabunute hõlmamiseks, selleks et statistika ebaseadusliku riiki sisenemise ja riigis elamise ennetamiseks oleks ulatuslikum (artikkel 5) ning et parandada andmeallikaid ja kvaliteedistandardeid (artikkel 9).

5. Vajadus tagada sisserändajatele rahvusvaheline kaitse

5.1 Viimastel aastatel on Euroopasse tulnud palju ebaseaduslikke sisserändajaid Aafrika Alam-Saharast ja teistest Aafrika riikidest. Ebaseaduslikud sisserändajad ja varjupaigataotlejad on sageli isikud, kes on oma päritoluriigist lahkunud selleks, et põgeneda usul, rassil ja poliitilistel tõekspidamistel põhineva tagakiusamise eest, aga ka kodusõja, nälja, vaesuse, loodusõnnetuste eest ning majanduslikel põhjustel. Paljud neist on näinud oma pereliikmete tapmist, piinamist ja teisi metsikusi ja/või on oma pereliikmetest eraldatud. Nende üleelamiste tagajärjel on sisserändajad traumeeritud, haavatavad ning nad vajavad kaitset. Kvaliteetne statistiline teave väljarändamise põhjuste kohta võib aidata määratleda sisserände põhjuseid ning aidata kaasa varjupaigapoliitika ja inimkaubitsemist käsitleva poliitika edasisele arengule ja hindamisele.

5.2 Et pakkuda sellistele inimestele kaitset, peavad ebaseaduslike sisserändajate sihtkohaks olevad riigid ja kõik nendega töötavad isikud tunnustama rahvusvahelisi inimõigustega seonduvaid kohustusi ning sisserännet ja pagulasi käsitlevaid riigisiseseid õigusakte. Rände sihtkohaks olevate riikide julgeolekujõud (sõjavägi ja politsei) on kõigepealt kohustatud läbi viima päästeoperatsioonid ja täitma vastuvõtutoimingute ELi minimaalsed nõudmised. Lõpuks pakutakse abivajajatele vajadusel arstiabi ning tehakse võimaluse korral kindlaks ebaseaduslike sisserändajate päritolumaad ja muud demograafilised andmed. Sisserändajate üks põhiõigus on õigus saada teavet varjupaiga taotlemise võimaluste kohta. Sisserändajate kaitset puudutava poliitika määratlemiseks on hädavajalik ka niisuguste statistiliste andmete kogumine, nagu rahvusvahelise kaitse taotlusest teadlike sisserändajate arv, esitatud taotluste arv, erinevat liiki seisundite vastuvõtmiste ja tagasilükkamiste arv (artikkel 4).

5.3 Sisserändajaid vastu võtavad riigid peavad järgima rahvusvahelisi inimõigustega kaasnevaid kohustusi, mille nad on enesetele võtnud rahvusvaheliste ja/või piirkondlike konventsioonide, deklaratsioonide ja lepingute allkirjastamisega. Ühenduse õigustiku põhinõuete ühe osana kohustab Euroopa Liit liikmesriike ühinema 1951. aasta pagulaste konventsiooniga, 1967. aasta protokolliga ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga (ECHR). Kõnealuste konventsioonide aluseks olev põhidokument on 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsioon, milles sätestatakse õigus taotleda varjupaika. Pagulaste konventsioon on rahvusvaheliste inimõiguste raamistiku üks olulisemaid osi. Nimetatud konventsioonile järgnesid teised konventsioonid, sealhulgas 1984. aasta piinamisvastane konventsioon ning lapse õiguste konventsioon⁽⁷⁾. Liikmesriigid peavad järgima ka Euroopa Liidu direktiive, eriti 2003/9/EÜ vastuvõtmise miinimumnõuete kohta⁽⁸⁾, 2004/83/EÜ kaitset vajavateks isikuteks kvalifitseerimise ja vastava seisundi miinimumnõuete kohta⁽⁹⁾ ning 2005/85/EÜ liikmesriikides pagulasseisundi omistamise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta⁽¹⁰⁾.

5.4 Seega on oluline, et sisserändajaid vastu võtavad riigid täidaksid neid konventsioone, et tagada varjupaigataotlejatele esmase kaitse pakkumine ning et varjupaigataotlejaid ei saadetak tagasi enne, kui nende varjupaigataotlused on läbi vaadatud ning nende humanitaar-, pagulas- või muu seisund on kindlaks tehtud.

5.5 Kui seisund on kinnitatud, peavad kõnealused riigid tagama, et pagulastele antakse võimalus nende põhiõiguste ja -hüvitiste kasutamiseks. Võrdlevad uuringud selle kohta, kuidas liikmesriigid rakendavad artiklis 2 sätestatud sisserännet puudutavaid määratlusi ning ülalmainitud artiklit 4 (mõlemad artiklid eelpoolmainitud allikast), annavad olulise panuse sisserändajate rahvusvahelise kaitse tagamisse.

Brüssel, 20. aprill 2006

Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Anne-Marie SIGMUND

⁽⁷⁾ Mackey, Allan (vanemkohtunik sisserände küsimustes, Ühendkuningriik). Ettekanne pealkirjaga "Policies serving migratory purposes and the need to assure protection to asylum seekers and refugees" ("Rännet käsitlev poliitika ning vajadus tagada varjupaigataotlejate ja pagulaste kaitse"), mis esitati Maltal 15. ja 16. detsembril 2005 toimunud TAIEXi seminaril.

⁽⁸⁾ EMSK arvamus teemal "Ettepanek: nõukogu direktiiv, millega sätestatakse miinimumnõuded varjupaigataotlejate vastuvõtmisele liikmesriikides" Raportöörid: hr Mengozzi ja hr Pariza (EÜT 48, 21.2.2002).

⁽⁹⁾ EMSK arvamus 13.5.2002. aastast teemal "Ettepanek: Nõukogu direktiiv, mis käsitleb kolmandate riikide kodanike ja kodakondsuseta isikute pagulasteks või muidu rahvusvahelist kaitset vajavateks isikuteks kvalifitseerimise ja vastava seisundi miinimumnõudeid ning antud kaitse sisu" Raportöör: pr Le Nouail Marlière (EÜT 221, 17.9.2002)

⁽¹⁰⁾ EMSK arvamus teemal "Ettepanek: nõukogu direktiiv liikmesriikides pagulasseisundi omistamise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta" Raportöör: hr Melkias (EÜT 193, 10.7.2001)